

Żądania strony skarżącej

- potwierdzenie wpłynięcia skargi (skargi, pełnomocnictwa procesowego oraz kopii dokumentów) i uznanie jej za dopuszczalną;
- rozpoznanie skargi wniesionej w imieniu i na rzecz CEA przez jej przedstawicieli prawnych;
- stwierdzenie nieważności — zgodnie z art. 230 WE — decyzji Komisji notyfikowanej CEA pismem z dnia 29 lipca 2009, odmawiającej potraktowania odpraw emerytalnych wypłaconych przez CEA jako kwalifikowanych kosztów pośrednich i przyznania CEA świadectwa metodologii księgowej;
- posiłkowo stwierdzenie na podstawie art. 238 WE, że i) odprawa emerytalna stanowi koszt kwalifikowany na podstawie reguł umownych siódmego porozumienia ramowego w sprawie badań i rozwoju oraz ii) że Wspólnota Europejska nie wypełnia swych zobowiązań umownych względem CEA, wynikających z siódmego ramowego programu badań i rozwoju;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszej kolejności skarga oparta na art. 230 WE ma na celu stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji Komisji notyfikowanej Commissariat à l'énergie atomique (CEA) w dniu 29 lipca 2009 r., odmawiającej potraktowania odpraw emerytalnych wypłaconych przez CEA jako kwalifikowanych kosztów pośrednich i przyznania CEA świadectwa metodologii księgowej, tak aby podmiot ten mógł zadeklarować koszty pośrednie personelu w celu uzyskania zwrotu nakładów poniesionych przy realizacji projektów współfinansowanych w ramach siódmego ramowego programu badań i rozwoju.

CEA twierdzi, że decyzja Komisji, w świetle której odprawy emerytalne nie stanowią kwalifikowanych kosztów pośrednich została wydana z naruszeniem prawa oraz zawiera oczywiste błędy w zakresie oceny okoliczności faktycznych, a także że Komisja naruszyła zasady dobrej administracji, pewności prawa, proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Posiłkowo, na podstawie art. 238 WE, strona skarżąca wnosi o stwierdzenie, że odmawiając potraktowania odpraw emerytalnych wypłaconych przez CEA jako kosztów kwalifikowanych, a tym samym odmawiając zwrotu tych kosztów, Komisja nie wypełnia swych zobowiązań umownych względem CEA.

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2009 r. — Henkel przeciwko OHIM — JLO Holding (LIVE)

(Sprawa T-414/09)

(2009/C 312/59)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Niemcy)
(przedstawiciel: adwokat C. Milbradt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: JLO Holding Company LLC (Santa Monica, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 lipca 2009 r. (sprawa R 609/2008-1) w zakresie, w jakim wspólnotowy znak towarowy nr 984 245 („LIVE”) został unieważniony dla towarów: mydła, produkty perfumeryjne, środki do pielęgnacji ciała i kosmetyki;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy

znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowny znak towarowy „LIVE” dla towarów z klasy 3 (wspólnotowy znak towarowy nr 984 245)

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: JLO Holding Company LLC

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylene decyzji Wydziału Unieważnień i częściowe unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) w związku z art. 51 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ pozwalające na utrzymanie praw do znaku używanie zostało dowiedzione również dla towarów: mydła, produkty perfumeryjne; środki do pielęgnacji ciała i kosmetyki.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).